இருமையும் ஒருமையும்?

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

வெளியிடுவோர் :

புனித நிலையம்

18, தாமோதர் தெரு, சென்னை-6

1969

[விலை ரூ. 0—75

முதற் பதிப்பு : 7 - 11 - 1950

இரண்டாம் பதிப்பு : 25 - 6 - 1969

முருகன் அச்சகம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை-14

முன்னுரை

உலகை நோக்குக. அஃது எக்காட்சி வழங்குகிறது? இந்நாளில் 'கலகக் காட்சி' என்னும் விடையே பிறக்கும். உலகம், உயிர் நலத்தின் பொருட்டு ஆண்டவன் அருளால் அமைந்தது. அதனுள் எப்படிக் கலகம் புகும்? பின்னைக் கலகம் பிறக்கும் இடம் எங்கே? கற்பன கற்றுக் கேட்பன கேட்டுச் சிந்தனையில் ஆழ ஆழத் தெளிவு உண்டாகும். தெளிவு நிட்டையைக் கூட்டும். நிட்டையில், கலகத்துக்குப் பிறப்பிடம் உலகம் அன்று என்பதும், உள்ளமே என்பதும் நன்கு விளங்கும். இது பற்றி, 'உலகம் பொல்லா தென்கின்றார் உளமே பொல்லா தென்றுணர்ந்தேன், கலக உளத்தைக் கடந்துநின்றால் கருணை வடிவே உலகமெலாம், இலகும் உயிர்கள் நின்வடிவே எங்கே குற்றம் இறையோனே, அலகில் அழகே அன்பருளே அறிவே கழுகு மலையானே' என்று 'முருகன் அருள் வேட்டல்' என்னும் நூலில் பாடியுள்ளேன்.

விவகார உலகில், நன்மை தீமை - அறிவு அறியாமை - கொலை கொல்லாமை - பிறப்பு இறப்பு - முதலிய இரட்டைகள் இருக்கின்றன. இவ்விரட்டைத் தோற்றம் மறைந்தாலன்றி, உலகில் அமைதி நிலைபெறுதல் அரிது. அமைதிக்கு என் செய்வது? கடவுளை அடைதல் வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

கடவுள் ஒன்று - ஒருமை. ஒருமைக் கடவுள் உலகப் பன்மையில் கலந்திருக்கிறது. அவ்வொருமை புலனாயின், இரட்டைகள் மறையும்; அமைதி நிலைபெறும். இன்னோரன்ன பொருள்களைக் கொண்டது இந்நூல்.

இந்நூலைப் படிப்பதற்கு முன்னர் 'இருளில் ஒளி' என்னும் நூலின் முன்னுரையைப் படிக்குமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன். அதில் எனது உடல்நிலை, படலம் என் கண்களை

மறைத்த வரலாறு, சிகிச்சையால் இன்னும் ஒளி வாராமை, என் உள்ளத்தில் திரளும் கருத்துக்களை வாயால் சொல்லிவரல் முதலியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலின் எனது கண்களின் நிலையைப்பற்றி இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை.

இந்நூலும் என்னால் சொல்லப்பட்டதே. என் சொற்களை எழுத்தில் பெரிதும் பொறித்தவர் தமிழ்ப்பேராசிரியர் க. பெருமாள், எம். ஏ. அவர், அச்சுத்தாள்களையும் பார்வையிட்டு உதவினர். தமிழினிடத்திலும் என்னிடத்திலும் கொண்ட அன்பால், பயன் கருதாத் தொண்டாற்றிய அவர்க்கு, என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன் ? புதிய தமிழகத்தை அமைத்து வரும் இளைஞருள் அறிஞர் பெருமாளும் ஒருவராதல் வேண்டுமென்று இறைவனை வழுத்திய வண்ணமிருக்கிறேன். பெருமாள் வாழ்க ; வாழ்க ; நீடுவாழ்க.

அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் டாக்டர்-மு. வரதராசனார் புரிந்த உதவி மறக்கற்பாலதன்று. அவர்க்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக.

இச் சிறு நூலில் பல பொருள்கள் செறிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று இருமை ; மற்றொன்று ஒருமை. இரண்டும் ஒருங்கே சேர்ந்து வரும் முறையில் 'இருமையும் ஒருமையும் ?' என்னுந் தலைப்பு நூலுக்குச் சூட்டப்பட்டது.

நூற்கண் - கடவுள் ஒருமை, இயற்கை இருமை, ஆக்கமும் அழிவும், மண்ணுள் நிலையம், 'நான்' எனும் முனைப்பு, ஆசைப் பேய், ஆசை அறுத்தல், ஆசைச் சேய்கள், உடல்களின் வகை, மரணத்தின் பின் அவற்றின் நிலைகள், உயிருண்மை, மிகு பொருள் விரும்பாமை, ஒருமைக் காட்சி, அக்காட்சி கண்டவர் மாண்புகள், சன்மார்க்கம், அஹிம்சா தர்ம ஆட்சி முதலியன ஓதப்பட்டுள்ளன.

முதுமையில், கண்ணொளி குன்றியுள்ள இவ்வேளையில். இந் நூல் என்னால் உளறப் பெற்றது. உளறலுக்கு முறைமை உண்டோ? ஒழுங்கு உண்டோ? வரம்பு உண்டோ? பிழை பொறுக்க.

கடவுளே! 'கண்ணொளி கடவுளே' என்று உன்னை இந் நூலில் விளிக்கலானேன். அருட்பெருங்கடலே! முதுமையில் என்று கண்களைப் படலத்தால் மறைப்பித்துச் சிந்தனை சக்தியைப் பெருக்கி, என் மனத்தில் எழும் கருத்துக்களை உளறுமாறு செய்துள்ளனை! நீ வாழ்க!

இராயப்பேட்டை
7—11—1950

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

பதிப்புரை

இந்நூல் என் பாகத்துக்குரிய வெளியிடும் நூல்களுள் ஒன்ருக அமைந்ததால் தற்போது இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருகின்றது.

"புனித நிலையம்"
சென்னை-6
25—6—1969

V. K. புனிதவதி
பதிப்பாளர்

இருமையும் ஒருமையும் ?

கடவுளே ! கடவுளே ! கண்ணளி கடவுளே !
உலகம் வளரவோ பலதிறத் தோற்றம் !
அமைந்த தெங்கே ? அமைதிநின் னிடத்திலோ ?
இயற்கையி னிடத்திலோ? பயிற்சியில் விளங்குமோ?
நிலையுனக் கிரண்டெனக் கலைகள் கழறும்;
இயற்கையைக் கடந்தும் கலந்தும் நிற்றலோ ?
கடந்த நிலையில் கருணை இலையெனக்
கலந்த நிலையைக் கருதினை போலும் !
உண்மை உணரநின் தண்ணருள் தேவை
ஒழுக்கமும் ஊக்கமும் உழைப்பும் தேவை—

---

3. அமைதி - அமைதிக்கடவுள் ; அமைதிக்கடவுளாகிய. (‘ சாந்தம் சாந்தம் சிவம் ’—உபநிடதம்.)

5. கழறும் - சொல்லும்.

5—6. கடவுளின்நிலை இரண்டு. ஒன்று எல்லாவற்றையும் கடந்தது ; மற்றொன்று எல்லாவற்றிலும் கலந்தது. கடந்தநிலை சொரூபம் என்றும், கலந்தநிலை தடஸ்தம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. சொரூபத்தை நிர்க்குணமென்றும், தடஸ்தத்தைச் சகுணமென்றும் சொல்வோரும் உளர். சொரூபம், உருவம் (சகளம்) - அருவம் (நிஷ்களம்) - அருவுருவம் (நிஷ்களசகளம்) அற்றது ; தடஸ்தம், உருவம்-அருவம்-அருவுருவம் உடையது.

இரட்டைகள்

எங்குங் கடவுளே தங்குகின் றாயே
எப்படிப் பொய்ம்மையும் ஒப்புர வின்மையும்
புறஞ்சொலும் அச்சமும் புறம்பும் ஐயமும்
திரிபும் மயக்கமும் கரவும் வஞ்சமும்
சூதும் சூழ்ச்சியும் வாதும் வம்பும்
பழியும் பாவமும் வழுவும் பிழையும்
பிணக்கும் பூசலும் கணக்கில் போரும்
பிணியும் பிறவும் அணுகின? அந்தோ!
தீங்கும் நலமும் தேங்கித் தியங்கலென்?
அழிவும் ஆக்கமும் வழிவழிப் பெருகலென்?
மறப்பும் நினைப்பும் உறப்புகுந் தாழ்தலென்?
இருளும் ஒளியும் பொருளாப் பொருந்தலென்?
அறிவறி யாமை அணைந்து செறிதலென்?
பகையும் நட்பும் வகைவகைப் படிதலென்?
துன்பமும் இன்பமும் துன்னித் துதைதலென்?

---

12. ஒப்புரவு - உபகாரம்; ஒற்றுமை; சமம்; சமாதானம். ஒப்புரவு என்னும் சொல் ஆழ்ந்த பொருளுடையது. 'தன்னுயிர் மன்னுயிர்' - 'மன்னுயிர் தன்னுயிர்' என்னும் உணர்வுடன் ஒருவரோடொருவர் உட்கலந்து கூட்டுறவால் உதவி புரிந்து கொள்வது ஒப்புரவாகும் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இதுவே 'சோஷலிஸம்' என்பது. உபநிடதம், பகவத் கீதை, திருக்குறள். பைபில், திருக்குரான் முதலிய பெருநூல்களின் உள்ளமும் ஒப்புரவே என்பது கருதத்தக்கது. ஒப்புரவை நன்கு தெளிந்து நடந்தால் உலகம் ஒரு குலமாதல் ஒருதலை. இங்கே விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

13. புறஞ்சொலும் — புறங்கூறலும். புறம்பும் - கழிவும்.

23. செறிதல் - கலத்தல்; நெருங்குதல்.

25. துன்னித் துதைதல் - பொருந்திச் செறிதல்.

மருளும் அருளும் மருவி மன்னலென் ?
கொலைகொல் லாமை நிலையாய் நிகழ்தலென் ?
விதியும் விலக்கும் உதித்து நடத்தலென் ?
தாழ்வும் உயர்வும் வாழ்வு பெறுதலென் ?
ஆத்திக நாத்திக ஆத்திரம் மோதலென் ?
இறப்பும் பிறப்பும் சுரப்புறத் தொடர்தலென் ?

வன்மைக் கொடுமை

ஒன்றை ஒன்று கொன்று தின்னலும்
வலியன கண்டு மெலியன அஞ்சலும்
பூடுகள் மரநிழல் வாடி வதங்கலும்
கொடிசெடி பின்னி மடிந்து காய்தலும்
தூறுள் ஊறுகள் சீறி உமிழ்தலும்
பசும்புல் தடிந்து பசுக்கள் விழுங்கலும்
ஆவைப் புலிபாய்ந் தாவி அகற்றலும்
புலிஅரி பார்த்துப் புலன்கள் துடித்தலும்
பெருமீன் சிறியதை வருந்தா தருந்தலும்
சுறவினுள் பெருமீன் உறவுகொண் டுறங்கலும்
திமிங்கல வாயில் திரண்டெலாம் அலைதலும்

---

26. மருவி மன்னல் - கலந்து தங்குதல்.

34. பூடுகள் - புல்பூடுகள்.

36. தூறுள் - புதருள். ஊறுகள் - (நச்சுப்பூச்சிகளின்) துன்பங்கள்.

37. தடிந்து - அழித்து ; கடித்து மேய்ந்து.

38. ஆவை - பசுவை.

39. அரி - சிங்கத்தை.

41. சுறவு - சுறுமீன்.

மக்களைத் தந்த மந்திப் படைகள்
பாய்ந்து பாய்ந்து பழங்களைப் பிடுங்கி
வதியும் பொழிலை வதைத்துச் சிதைத்தலும்
கறிகாய் மீன்கள் மறிமான் பன்றிகள்
கோழி ஆடுகள் ஏழை உயிர்கள்
மக்கள் குடரில் தொக்காய்ச் செரித்தலும்
விலங்கை விடுத்து விலகி உயர்ந்த
மக்கள் தங்களுள் சிக்கல் விளைத்து
வாய்ப்போர் கைப்போர் வாட்போர் நீர்ப்போர்
வான்போர் அணுப்போர் மேன்மேல் புரிதலும்
பூனையும் எலியும் கீரியும் பாம்பும்
நாயும் நரியுமா நானிலம் இருத்தலும்
ஆதி நியதியோ? சோதியங் கடவுளே !—

நன்மையில் தீமை

ஞாயிற் றொளியால் ஞாலம் உய்யும்
வெடிப்பதில் உறுமெனல் நடுக்கம் கொடுப்பதே ;
அங்கண் விசும்பில் திங்கள் இனிதே
தேய்தலும் மாய்தலும் வளர்தலும் தெளிவோ ?
நீல வானக் கோல வனப்பை

---

43. மந்தி - குரங்கு. குரங்கினின்றும் மக்கள் தோன்றினமையான், இங்கே மந்தி, 'மக்களைத் தந்த மந்தி' என்று சொல்லப்பட்டது.

45. வதியும் - தாம் வாழும்

56—57. ஞாயிற்றொளி - சூரியஒளி. உலகுக்கு ஒளிவழங்கும் சூரியனிடத்தில் என்றேனும் ஒருபோது வெடிப்பு நிகழுமென்று விஞ்ஞானியர் கூறுகின்றனர். இது நல்லதோ?

58. அம் கண் விசும்பில் - அழகிய இடமகன்ற விண்ணில்.

60. வனப்பை - அழகை.

முகில்பாய்ந் தோடி மூடல் முறையோ ?
நொடிநொடி மின்னல் இடி இடி முழங்கல்
கண் ணுக் கினிமையோ ? காதுக் கினிமையோ ?
மழைப்பால் உலகைச் செழிப்பாய் ஓம்பும்
அதிகம் பெய்தால் சதியா காதோ ?
காற்றுயிர்ப் பன்றோ ? ஆற்றுப் புயலாய்ச்
சீறிச் சாடின் மாறும் நிலைமையே ;
வானை நோக்கும் மோன மலைகள்
வளங்கொழி சுரங்கம் ; துளங்கின் என் ஆம் ?
நாடுகள் நாடுறும் காடுகள் கோடையில்
பொரிதலும் எரிதலும் கரிதலும் இயல்போ ?
பச்சைப் பயிரை நச்சு வண்டுகள்
அரித்தும் அலைத்தும் கொறித்தல் நன்றோ ?
நிரம்பிய ஆறுகள் வரம்பு மீறியே
வெள்ளம் புரளல் கொள்ளைச் சூறையே ;
உயிர்கள் வாழ உதவும் ஊருணி
பிணியரும் கவலரும் பித்தரும் வீழ்ந்து
சாகும் குட்டை ஆகலும் உண்டே ;
தரங்கம் பாடும் அரங்கம் கடலே
புயலின் ஏவலால் வயமிழந் தாணவம்
எழுந்தலை மலைகளாய் விழுங்கால் விழுங்கால்

---

64. மழைப் பால் - மழை அமுதம்.

66. உயிர்ப்பு - பிராணன்.

69. துளங்கின் - அசையின் ; நிலைகலங்கின்.

76. ஊருணி - (ஊர் நீர் அருந்தும்) நல்ல குளம்.

77. கவலரும் - கவலையுடையவரும்.

79. தரங்கம் - அலை. அரங்கம் - சபை ; இசைக்கழகம்.

80. (தன்) வயம் இழந்து ஆணவம்...

விரைந்தும் பரந்தும் விரிந்தும் ஒல்லையில்
அழிவும் செய்யும் ; பழியும் தாங்கும் ;
பொறைநிலத் துள்ளே சிறைநெருப் பாழி
உருமிக் குமுறி அலறி வெளிவர,
முட்டியும் மோதியும் கட்டைத் தகர்த்து
வரையைப் பிளக்கும் ; தரையைப் பிளக்கும் ;
எழுநா அலைகள் வழுவா தொலிக்கும் ;
பொங்கித் தீநீர் எங்கும் குதிக்கும் !
எங்கும் கலக்கம் ! எங்கும் குழப்பம் !
எங்கும் கோரம் ! எங்கும் கோரம் !
எங்கே குன்றுகள் ! எங்கே ஆறுகள் !
எங்கே புலங்கள் ! எங்கே வளங்கள் !
எங்கே உயிர்கள் ! எங்கே வாழ்க்கை !
எல்லாம் போயின ! எல்லாம் போயின !
நிலம்நீர் ஆச்சே ! நீர்நிலம் ஆச்சே !
இயற்கை விளையாட் டென்பர் கவிகள் !
கருணைக் கடவுளே ! கருணைக் கடவுளே !—

மண்ணுள் நிலையம்

சிறுகுடில் அமைந்தது தீயிடல் நுழைந்தது
கல்வீ டெழுந்தது கன்னம் பெருத்தது

---

82. ஒல்லையில் - உடனே.

84. பொறை - பொறுமையுடைய. சிறை நெருப்பு ஆழி - கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் நெருப்புக் கடல்.

87. வரையை - மலையை.

88. எழுநா - நெருப்பு.

89. தீநீர் - நெருப்புக் குழம்பு.

93. புலங்கள் - நிலபுலங்கள்.

99. குடில் - குடிசை.

கோபுரம் உயர்ந்தது குண்டை அழைத்தது;
கூட கோபுரம் மாட மாளிகை
குண்டால் நுறுங்கலைக் கண்டான் மைந்தன்,
மண்ணில் மறைந்தே எண்ணிய நிலையம்
கோலினன்; கோலும் காலமும் வந்ததே;
மண்ணைக் குடைந்துபாய் கண்ணில் கருவிகள்
வனையும் நாள்வரின், இனிய மைந்தன்
எங்கே போவன்? எங்கே தங்குவன்?
அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிவன்;
வளர்விஞ் ஞானம் வாளா கிடக்குமோ?
பலவும் செய்யும்; அலையும் மைந்தன்
சிறையை அணிந்து பறவையாய்ப் பறப்பனோ?
ஆழியை அணைந்து தாழப் புகுவனோ?
மற்றவர் காணாச் சித்தில் நிற்பனோ?
எத்தனை வித்தை சித்தில் பிறக்குமோ?
அத்தனை வித்தையை நித்தம் பயில்வனோ?
அப்பால் - அப்பால் - அப்பால் என்னே!
அறிவுக் கடவுளே! அறிவுக் கடவுளே!—

ஆசைப் பேய்

காரணம் இன்றிக் காரியம் இல்லை
வித்தில் லாமல் விளைவும் இல்லை;
அலையும் மனிதன் சிலநொடி அமைதியில்

104—105. நிலையம் கோலினன்-வீடு கட்டினன்.

106. கண்ணில் - கண்ணற்ற; கண்ணோட்டமற்ற; இரக்கமற்ற.

107. வனையும் - செய்யும்.

112. சிறையை - சிறகை.

113. ஆழியை - கடலை.

நின்று மூலம் என்னஎன் றெண்ணில்
மூலம் விளங்கும் ; ஆலம் அதுவே ;
மூலம் எதுவோ ? சாலவே ஆய்க :
பலபல கூறின் மலைவே தோன்றும்
ஒன்று கூறல் நன்று நன்றே
ஆசை - ஆசை - ஆசை அதுவே ;
ஆசைப் படுதல் அறிவே என்றும்
ஆசை விடுதல் அறிவன் றென்றும்
ஆசை விதையை விதைப்போர் உளரே :
' ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசைப் படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்த மாமே '
என்னும் மந்திரம் உன்னி நோக்க ;
ஆசை, உலகை அரித்தல் காட்சியே
வேண்டுமோ சான்று ? வேண்டுவ தில்லை ;
' எங்கே எங்கே தங்கல் ' என்னும்
ஓலச் சான்று சாலும் ஒன்றே ;
ஒருவன் உலகை ஆள எண்ணுவன்
மற்றவன் அதையே கற்று நினைப்பன்
எவரும் ஆசையில் இவர்ந்து செல்லின்
உலகம் பிணங்கிக் கலகம் இடுமே ;
ஆசைப் பேயை அதட்டிய கிறிஸ்துவின்
உள்ளம் காண உலகம் உழைக்க ;

---

123. ஆலம் - விஷம்.

135. மந்திரம் - (திருமூலர் அருளிய) திருமந்திரத்தை.

139. சாலும் - போதும்.

142. இவர்ந்து செல்லின்-மேலே மேலே எறிச்செல்லின்.

ஆசைச் சேய்கள்

ஆசைப் பேயின் நேசச் சேய்கள்
மூர்க்கம் முதலாப் பார்க்க லாமே ;
அடங்கின் ஆசை ஒடுங் தும் மூர்க்கம் ;
ஆசை, கல்லாய் வீசும் தடியாய்
வில்வாள் வேட்டாய்ப் பல்வீ ரங்கியாய்
வெடிகுண் டாகி இடிகுண் டாகி
அணுகுண் டாகி அணிஅணிப் படையாய்ப்
போரைப் பெருக்கிப் பாரை அழிக்கும் ;

ஆசையை ஓட்டல்

பொல்லா ஆசையை நில்லா தோட்டுக ;
ஓட்ட முன்னோர் காட்டிய வழிபல ;
கல்வி கேள்வி நல்ல பணிகள்
யோக வகைகள் ஆக வகுத்தனர் ;
காலக் கண்கொடு சீல வழிகளை
உள்ளத் துலங்கும் கொள்ளல் தள்ளல் ;
வளர அறிவு வளரும் சமுகம்
வளரும் உலகம் ; வளர்ச்சி தனிமையைப்
பையவே வீழ்த்தும் ; வையம் இனிமேல்

---

146. சேய்கள் - பிள்ளைகள்.

147. மூர்க்கம் முதலியவற்றை.

150. வில்லாய் வாளாய் வேட்டாய்......வேட்டாய்-துப்பாக்கி முதலியனவாய். பல்வீரங்கியாய் - பலவகைப் பீரங்கிகளாய்.

158. கொடு-கொண்டு.

159. உள்ள - சிந்திக்க. வழிகளைச் சிந்திக்கச் சிந் திக்கக் கொள்ளுதல் இன்னதென்பதும் தள்ளுதல் இன்னதென்பதும் விளங்கும் என்றபடி.

162. பையவே - மெல்ல மெல்லவே.

தனிநலம் பெருகக் கனிவுகொள் ளாதே ;
மிகுபொருள் வேட்கும் மிலேச்சம் விடுக
ஆசை அருகும் ; நேசம் பெருகும் ;
உணவும் உடையும் உறையு மிடமும்
எவரும் அடைவர் ; எளிதில் அடைவர் ;
'எங்கே எங்கே தங்கல்' என்று
தங்கி மண் ணுள் தொங்கல் நீங்கும் ;
ர்க்கப் போர்கள் மூளவே மூளா ;
கலகம் இன்றி உலகம் வளரும்—

இருமை வீழ்ச்சி

எதிர்ப்பெதிர்ப் பியற்கையில் மதர்த்து நிற்றலும்
ஒன்றொன் றுடனே உறவுகொள் ளாமையும்
ஒன்றை ஒன் று கொன் று வாழலும்
இன்ன பிறவும் அன்பை ஆக்குமோ ?
இருமை இயற்கையில் இருப்பது உண்மையே
இருமை தனிமையோ ? ஒருமையின் கிளையோ ?
தத்துவ உலகம் சத்தியம் சொல்லுமோ ?

---

164. 311–வது அடிக்குறிப்பை நோக்குக.

165. ஆசை என்பது பேய் ; நேசம் என்பது தெய்வம். அஃது அருகலும் இது பெருகலும் வேண்டும்.

166. உறையும் இடமும் - தங்கும் இடமும்.

169. மண்ணுள் தங்கித் தொங்கல்.

172. இயற்கை, நன்மை தீமை முதலியவற்றை இரண்டு இரண்டாய் எதிர்ப்புப் பெற்றிருத்தல் கண்கூடு. இயற்கையில் உள்ள நன்மை தீமை முதலிய இரட்டைகளை இந்நூல், இருமை-இருமை என்று சொல்லிவரும். இது கருத்தில் இருத்தத்தக்கது. மதர்த்து-கொழுத்து.

176. இருமை-இயற்கையில் உள்ள நன்மை தீமை முதலியன.

அத்தை ஆயச் சத்தியும் இல்லை ;
இயற்கையின் உயிராய் இயங்கும் கடவுள்
ஒருமையே ; அந்த ஒருமையைப் பற்றி
உன்னிப் பழகின் முன்னிப் பழகின்
ஒருமையே எல்லாம் ; ஒருமையே எங்கும் ;
ஒருமைக் கடவுள், உலகுயிர் எங்கும்
நிற்றல் அன்பதைக் கற்க கசடற ;
' அன்பே கடவுள் அன்பே கடவுள் '
என்ற பொன்மொழி என்றோ எழுந்தது ;
ஒருமையால் அன்பும் அன்பால் ஒருமையும்
எழுதல் உணர்ந்தே ஒழுகல் வாழ்வாம் ;
இயற்கை இருமை அயர்ந்தே இரியும்
ஒருமை முன்னே, ஒருமைக் கடவுளே !—

---

182. உன்னி—நினைந்து. முன்னி—ஆழ நினைந்து.

185. நிற்றல் அன்பு. அதைக் கற்க.

186. ' அன்பே கடவுள் '—கிறிஸ்து. 'மாறிநின்று...இன்பமே என்னுடை அன்பே'—மாணிக்கவாசகர். 'அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார், அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார், அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின், அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே'—திருமூலர்.

190-191. கடவுள் ஒன்று; அஃது ஒருமை. ஒருமைக் கடவுள் இயற்கையில் கலந்துள்ளது. அவ்வொருமை புலனாகுங்கால், இயற்கையில் உள்ள இருமை ஓடி மறையும். நன்மை தீமை முதலிய இருமை இயற்கையில் இருத்தல் ஏன் ஏன் என்று ஆராய ஆராய உண்மை விளங்கல் அரிது. ஒருமைக் கடவுளின் கலப்பை உணர்தற்கு அக்கடவுளை நினைந்து நினைந்து, கசிந்து கசிந்து உருகுதல் வேண்டும். உருகினால் கடவுளின் ஒருமையை உணர்தல் கூடும். அந்நிலையில் இயற்கையின் இருமை தானே இரியும்.

ஒருமைப் பேறு

ஒருபால் விலங்கியல் மறுபால் தேவியல்
நடுவண் கருவாய் வடிவம் கொள்மகன்
விலங்கி னின்றும் விலகி வந்தவன்
தெய்வம் நோக்கி உய்ய உற்றவன்
இடையில் பிழைகள் நடையில் நிகழ்த்துவன்
எப்படி உய்வன் தப்பி னின்றும்?
விலங்கியல் சார்பை விடுத்து விடுத்துத்
தேவியல் சார்பைச் சேரச் சேர
இருமை மடியும் ஒருமை படியும்;
தக்க கல்வி தக்க கேள்வி
தக்க குருகுலம் தக்க ஒழுக்கம்
தக்க வாழ்க்கை தக்க தொண்டு
முதலிய செல்வம் உதவியும் புரியும்;
ஒருமைப் பேறே உயர்ந்த அடைவு,
பிறப்பை அறுக்கும் இறப்பை மறுக்கும்
இரண்டும் மயக்கெனும் புரட்சி உண்மையை
மனிதர் உணர இனிது விளக்கும்;

---

192. ஒருபால்-ஒருபக்கம். விலங்கு இயல்-மிருக சுபாவம்.

193. நடுவண்-இடையில்.

200. இருமை-நன்மை தீமை முதலிய இரட்டைகள்.

202. குருகுலம்-கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் பெறுதற் பொருட்டு மாணாக்கர் கூட்டுறவுடன் வதியும் ஆசிரிய நிலையம்.

205. உயர்ந்த அடைவு-வீடுபேறு.

207. 'கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன், சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு, மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த, கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ'—திருவாசகம்

உடல்களின் வரவு செலவு

ஒருமைத் திருவை அடையா மக்களின்
நுண்உடல், இந்த மண்ணில் திரியும்
தண்மை மண்டிலம் நண்ணினும் நண்ணும்
பிறக்கும் மீண்டும் சிறக்கத் தூய்மை;
ஒருமைத் திருவை அடைந்த மக்களின்
நுண்உடல் நெருப்பு மண்டிலம் ஏகும்

---

209. திருவை-செல்வத்தை.

210—234. உடல் மூவகை. அவை: பருவுடல் (ஸ்தூல சரீரம்), நுண்ணுடல் (சூட்சும சரீரம்), முதலுடல் (காரண சரீரம்). பருவுடல் கண்கூடாக விளங்குவது. அதைப் பற்றிய ஐயம் நிகழ்வதில்லை. நுண்ணுடலைப் பற்றிய ஐயம் நிகழ்வதுண்டு. அதனால் ஆராய்ச்சி தேவையாகிறது. நுண்ணுடல் உண்மை நம்முன்னோர்களால் அநுபவ முறையால் நிறுவப் பெற்றது. மேலைநாட்டறிஞரும் நுண்ணுடலை ஆராய்ந்து வருகின்றனர். ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜ், லாப், லெட்பீட்டர் முதலியோர் நுண்ணுடல் உண்மையை இக்கால முறையில் ஆராய்ந்து உறுதி செய்துள்ளது ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. முதலுடல், ஆராய்ச்சிக்கு எட்டாதது; அநுபூதியில் விளங்குவது. அது நாதமயமாயுள்ள பிரணவ சரீரம்

பருவுடல்களை விடுத்து நுண்ணுடல்கள் வெளிவருகின்றன. நுண்ணுடல்கள் பருவுடல்களின் வாழ்க்கையை ஒட்டி ஒவ்வொருவித நிலையை அடையும். சில மண்ணுலகிலேயே திரியும்; சில நீர்மண்டிலம் செல்லும்; சில நெருப்புமண்டிலம் புகும். மண்ணுலகிலும் நீர்மண்டிலத்திலும் திரிந்து உலவிய நுண்ணுடல்கள் மீண்டும் பிறக்கும். இப்பிறப்புத், தூய்மையின் பொருட்டு நிகழ்வது. நெருப்பு மண்டிலம் புகுந்த நுண்ணுடல், மீண்டும் மண்ணுலகம் நோக்காமல் நீறாகும் (சாம்பராகும்). அங்கே முதலுடல் விளங்கி மறையும். ஆவி, அகண்ட பரத்தில் ஒன்றும்.

211. தண்மை மண்டிலம்-குளிர்ந்த மண்டிலம்; நீர் மண்டிலம்.

அங்கே அவ்வுடல் துங்கநீ றாகும் ;
ஒளிமுதல் உடலம் ஒளிர்ந்து திகழும்
அந்த உடலமும் அந்தம் எய்தும் ;
ஆவி அகண்டம் மேவியொன் றாகும் ;
உடலுடன் ஆவிவாழ் உலக நிலையிலும்
மண்டில வகையைக் கண்டு மகிழலாம் ;
புறமண் டிலங்கள் உறவே அகத்தில்
ஒவ்வோ ருடலையும் ஒவ்வொரு மனத்தையும்
படிப்படி கடந்து திரும்பும் பயிற்சி
மண்டிலம் காட்டும் ; கண்டு மகிழலாம் ;
மூவுடல் மும்மனம் ஆவி கடந்தால்
அகமும் புறமும் அனைத்தும் ஒன்றாய்
இரண்டறக் கலந்தே இன்பினில் ஒன்றும் ;
ஓருடல் உணர்வால் உழல்வோர் உளரே
ஈருடல் உணர்வால் இருப்போர் உளரே
மூவுடல் உணர்வால் முயல்வோர் உளரே

---

215. துங்க - பரிசுத்த; உயர்ந்த.

217. அந்தம் - முடிவு.

218. ஆவி - உயிர்.

219—227. நுண்ணுடல் பருவுடல்களை விடுத்து நீங்கியதும் வானமண்டிலங்களுக்குச் செல்வது மேலே சொல்லப்பட்டது. அம்மண்டிலங்களை இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டே அகத்திலும் காணுதல் கூடும். இதற்கு யோகப் பயிற்சி - சிறப்பாகத் தியான யோகப்பயிற்சி தேவை. யோகத்தால் பருவுடலைக் கடந்து நுண்ணுடலுக்கும், நுண்ணுடலைக் கடந்து முதலுடலுக்கும், சென்று சென்று, மீண்டும் அவ்வவ் வழியே திரும்பும் பயிற்சிவேண்டும். இப் பயிற்சியால் வான மண்டிலங்களை உள்ளே கண்டு மகிழலாம். இந்நிலை பெற்று உலகில் வாழ்வோரும் உளர்.

230. மும்மனம்: புறமனம் (ஸ்தூலமனம்), நடுமனம் (சூட்சுமமனம்), அடிமனம் (காரணமனம்). விளக்கம் 'உள்ளொளி' என்னும் நூலில் பார்க்க.

மூவுடல் மேவி ஆவி நீந்தினால்
ஒன்று மில்லா அகண்டம் ஒன்றும்;
‘கலந்தபின் பிரிதல் இல்லை’ என்னும்
முன்மொழி இங்கே முன்னற் பாலதே—

உடலும் உயிரும்

ஆவியில் ஐயம் தாவலும் உண்டே;
‘ஐந்து பூதம் உந்திய தாவி’
என்ற கொள்கை என்றோ ஒதுங்கி
ஓய்வு பெற்றது; மாய்ந்தும் போகும்;
காலம் வளர்க்கும் சீலவிஞ் ஞானம்
ஆவி உண்மையில் ஐயங் கொளவிலை;
ஆவி உண்மையை அளந்து காண
மண்டையை உடைத்து மாள வேண்டா;
குழந்தை பிறந்ததும் கூவு கின்றது
வளர்ந்து மகனாய் வாழ்ந்து தளர்ந்து
பிணமா கியபின் பேசு கின்றதோ?
தியான யோகம் திறக்கும் வழியை
மூவுடல் மேவின் ஆவி உணரலாம்;
ஆவி சடமன் றறிவே ஆகும்;

231—232. ஆவி அகண்டத்தில் ஒன்றும்.

233. ‘கலந்தபின் பிரிவதில்லை’ என்பது அப்பர் திருமொழி.

235. ஆவியில்-உயிர் உண்மையில்.

236. ஐந்து பூதத்தின் சேர்க்கையால் ஆவி பிறக்கிறது என்ற கொள்கை மிகப பழையது.

239—240. இக்கால விஞ்ஞான உலகில் சிறந்து விளங்கும் ஐன்ஸ்டன் கண்ட உண்மைகளைச் சிந்திக்க.

248. ஆவி, சடம் (Matter) அன்று; அஃது அறிவு.

சடம்புரி கேட்டின் மடம்படத் தொண்டை
அறிவே செய்யும் அழகைக் காண்கிறோம்;
ஆவியில் ஐயம் மேவல் ஏனோ ?

வீரன்

ஆவியின் உண்மை அறிந்தவன் வீரன்
ஈர நெஞ்சனாய்ப் பாரப் பணிகளைப்
பயன்கருதாது முயன்றே ஆற்றுவன்;
அவனே நற்றவன்; அவனே மனிதன்;
மற்றவன் உடலைக் கற்றதை 'நான்'என்
றாவியை மறந்து பாவியாய்ப் பெருத்தவன்
தன்குறை மறைக்கப் பிறர்குறை பேசுவன்
தன்புகழ் நாடிப் பிறர்தமை இகழ்வன்
தன்னலம் கருதிப் பிறரை வதைப்பன்
பருத்த உடலைத் திருத்தவே முயல்வன்
உள்ளம் திருத்த உள்ளவே மாட்டான்;
இவனால் கலகம் இவனால் கொள்ளை
இவனால் கொலைகள் இவனால் போர்கள்
இவனால் கொடுமைகள் எல்லாம் நிகழும்;
தற்பயன் கருதி அற்பப் பணியைச்
செய்து நடிப்பன்; கைதவன் இவனே;

249—250. மடம்பட - அறியாமை அழிய. சடம் அறிவன்று. சடம் கேடு செய்யும். அக்கேட்டை அறிவு போக்கி நலஞ்செய்யும்.

253. 'ஆரங் கண்டிகை ஆடையுங் கந்தையே, பாரம் ஈசன் பணிஅல தொன்றிலார், ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார், வீரம் என்னால் விளம்புந் தகையதோ'—பெரியபுராணம்.

256. உடலைக் கற்று, அதை (அவ்வுடலை) 'நான்' என்று...

262. உள்ளவே - நினைக்கவே.

267. கைதவன் - கபடன்; வஞ்சகன்.

எடுத்துக்காட்டு

சிலுவையில் தம்மைச் செலுத்தி ஆணி
அறைந்தவ ரிடத்தும் நிறைந்த அன்பால்
இரக்கம் காட்டிய ஏசுவை எண்ணுக ;
வணங்கிய தம்மை வாளால் ஓச்சிக்
குத்திய கொலைஞன் முத்த நாதனைக்
காத்த மெய்ப்பொருள் கருணையை நினைக்க ;
உடலைக் கடந்தே உயிருள் நிற்பவர்
அற்றவர் பகையை ; மற்ற உயிர்களைத்
தம்முயிர் என்னும் செம்மையில் உறைவோர் ;
உடலைத் தாமெனும் மடமையில் வீழ்வோர்
இகலை வளர்த்துப் பகையைப் பெருக்குவர்
பிழைக்கத் தீமை இழைப்பர் பிறர்க்கே ;
நற்றவம் வாழ்க ! மற்றவம் வீழ்க !
வாழ்வும் வீழ்வும் வளர்க்கும் உலகை ;

ஒருகுலம்

புதுமை உலகம் பொதுமையில் பூக்க
அருணெறி மல்க பொருணெறி பல்க
வானம் சுரக்க ஆனினம் சிறக்க

---

273. மெய்ப்பொருள் நாயனர் வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்திற் காண்க.

274. சடவுடலை உயிர்எனக் கருதாது, அதைக் கடந்து நிற்கும் உயிரைப் பொருளாக் கொள்வோர்.

275. பகையை அற்றவர்.

278. இகலை - மாறுபாட்டை. 279. (தாம்) பிழைக்க

280. மற்று அவம் (கைதவம்).

283. மல்க - நிறைக. பல்க - பெருக.

284. ஆன் இனம் - பசுக் கூட்டம்.

விளைவு செழிக்க வளமை கொழிக்க
திருவிளை யாடுக திருமணம் பாடுக
பெண்ணும் ஆணும் நண்ணுக வாழ்க்கை
குழலும் யாழும் மழலையாய்ப் பொழிக
இளமை பொலிக இனிமை மலிக
கலைகள் வழிக கவலை கழிக
உலகம ஒருகுலம் ஆகி உயர்க—

'நான்'

'நான்'எனும் கருமை நண்ணியே உள்ளது
நண்ணிய தென்றோ? எண்ணல் வேண்டா?
ஆதியே ஆக அனாதியே ஆக
கவலை செலுத்திச் சவலை உறாதே;
'கருமை கழிக்கும் கருவி உலகம்'
என்றே ஆன்றோர் அன்றே மொழிந்தனர்;

---

292. கருமை - ஆணவம்.

292—297. 'காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப்போல் கட்டுண் டிருந்தஎமை வெளியில்விட் டல்லலாங் காப்பிட் டதற்கி சைந்த, பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம் பொய்யுடல் பெலக்கவினை யமுத மூட்டிப் பேரியபுவ னத்தினிடைப் போக்குவர வுறுகின்ற பெரியவிளை யாட்ட மைத்திட், டேரிட்ட தன்சுருதி மொழிதப்பில் நமனை விட்டிடருற ஒறுக்கி இடர்தீர்த் திரவுபக லில்லாத பேரின்ப வீட்டினில் இசைந்து துயில்கொள்மின் என்று, சீரிட்ட உலகன்னை வடிவான எந்தையே சித்தாந்த முத்தி முதலே சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே சின்மயானந்த குருவே'—தாயுமானார்.

296. உயிரைப் பற்றியுள்ள கரிய ஆணவத்தைப் போக்க மாயாகாரியமாகிய உலகைக் கருவியாக அருள்வது ஆண்டவன் ஆணை.

கருமை மூலம், இருமை அதன்முளை
முளைபட் டழியின் மூலம் அழியும்
மூலம் படினோ முளையும் படுமே;
இருமை அரசுசெய் இருக்கை எங்கே?
உலகமோ உள்ளமோ உற்றுப் பார்க்க;
கருமை கழிக்கும் கருவியாம் உலகம்
இருமை இருக்க இடம்தா ராதே;
உள்ளம் இருக்கை; உலகம் அன்றே;
உள்ளம் திருந்தின் கள்ளம் போமே
உள்ளம் திருந்த உழைத்தல் வேண்டும்;

வழி

கற்க கலைகளை நிற்க அவைவழி
கடவுள் உண்மையில் திடமே கொள்க
நல்லற மாகும் இல்லறம் ஏற்க
தேவை அளவை ஆவியாக் கொள்க;
அந்நல் வாழ்வை மன்பதை பெறவே
புறத்தும் அகத்தும் அறத்தொண் டாற்றுக;

---

298. இருமை - இயற்கையிலுள்ள நன்மை தீமை முதலிய இரட்டைகள். விளக்கம் மேலே உள்ளது.

301. இருக்கை - இருப்பிடம்.

311. உலகில் பலதிறப் போராட்டங்கள் நிகழ்கின்றன. காரணம் என்னை? காரணம் பலபடக் கூறலாம். ஈண்டு ஒன்றைச் சிறப்பாகக்கூறுதல் நலம். அது, மிகுபொருள் விரும்புதல். அதை நீத்துத், தேவை அளவில், உள்ளநிறைவு கொள்வது அஹிம்சையாகும். தேவை அளவில் நிற்கும் சீலம் பலதிறப் போராட்டங்களை ஒழிக்கவல்லது. அச்சீலத்தை உயிராகக் கொள்வது சிறப்பு. இதுபற்றியே ஈண்டுத் 'தேவை அளவை ஆவியாக் கொள்க' என்னும் கருத்துச் சொல்லப்பட்டது.

இருமை குலையும், ஒருமை பொலியும் ;
கருமை கழிக்கக் கருவியாய் உலகைப்
பயன்படுந் தாது மயல்வழிப் படுத்தல்
உலகா யதமாய் அலகை வாழ்வாம் ;
முடிசார் மன்னரும் பிடிசாம்ப ரானார்
முடியர சகற்றிக் குடியர சாக்கிய
வேகரும், போகரும் யோகரும் மாண்டனர்
களஞ்சியச் செல்வரும் கலைஞரும் செத்தனர் ;
சுடலை மண் தீ உடலைத் தின்னலைக்
காண்கின் றோமே ! காண்கின் றோமே !
*‘ தோற்ற முண்டேல் மரண முண்’ டென்றும்
†‘ நெருநல் உள்ளவன் இன்றிலை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் வுலகம் ’ என்றும்
‡‘ இன்றுளேன் நாளை இல்லேன் ’ என்றும்
முதியோர் அருளிய முன்மொழி துணைசெயும் ;
துறவா துலகைக் கருவியாய்ப் பற்றி
நன்னெறி நின்றால் இன்னல் தொலையும்—

---

317. அலகை - பேய்.

320. வேகரும், மற்றப் போகரும் யோகரும். வேகரும் - வேகியரும் ; புரட்சிக்காரரும். ‘ போகியா யிருந்து யிர்க்கும் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார், யோகியா யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார், வேகியானார்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரார், ஊகியா மூட ரெல்லாம் உம்பரின் ஒருவனென்பார் ” —சிவஞானசித்தியார்.

325. நெருநல் - நேற்று.

*சுந்தரர். †திருவள்ளுவர். ‡அப்பர்.

கடவுள் காட்சி

கடந்த கடவுளே! கலந்த கடவுளே!
கடந்த நிலையைக் கருதல் அரிதே;
இருமை மறைந்ததும் பெருமைக் கலப்புப்
பொருளாய்ப் புலனாய்ப் பொருந்திய விருந்தாம்;
காலைக் கதிராய் மாலை நிலவாய்
நீல விண்ணாய்க் கோலச் சுடராய்க்
காராய் மழையாய்க் கலிக்கும் அருவியாய்
மலையாய்க் கடலாய் வயலாய்ப் பயிராய்
மண்ணாய் ஆணாய்ப் பெண்ணாய்க் குழவியாய்
ஒலியாய் ஒளியாய்க் கலையாய் நிலையாய்
வழியாய்ப் பிறவாய் வழங்கும் காட்சி,
அழகுக் காட்சி அழியாக் காட்சி
அருட்பெருங் காட்சி அமுதக் காட்சி;
பழமைக்குப் பழமையாம்; புதுமைக்குப் புதுமை [யாம்;

மெய்கண்டவர் நிலை

அப்பெருங் காட்சி மெய்ப்பொருள் பள்ளி;
அதிலே பயில்வோர் விதியால் மாளார்
நாளும் கோளும் வாளும் தோளும்
வணங்கி இணங்கி வழிபட வாழ்வர்
பூமி வெடிப்பினும் புணரி கொதிப்பினும்

---

337. காராய் - மேகமாய். கலிக்கும் - ஒலிக்கும்.

341. வழியாய் - சமய நெறியாய்.

349. புணரி - கடல்.

சுழன்றனல் சூழ்ந்து சுழன்றே எரிப்பினும்
காற்றுச் சீறினும் கடும்புயல் வீசினும்
வான்கலக் கெய்தினும் மீன்சுடர் வீழினும்
ஊனமொன் றின்றியே மோனத் திருப்பர்
ஈன நடுக்கம் இன்றியும் நிற்பர் ;
இயற்கை இருமை முயற்சியால் வென்றவர்
இயற்கை தம்வழி இயங்கப் பணிப்பவர்
செயற்கை கடந்த சித்தம் படைத்தவர்
விலங்கியல் நீத்து விலகிய துறவோர்
தேவியல் நின்று திகழும் அறவோர்
கோணல் மலிந்த ஆணவம் அற்றவர்
இகலைத் தாண்டி இனிமை அடைந்தவர்
புகழை நீந்திப் புனிதம் உற்றவர்

349—354. 'மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும், விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல் நெஞ்சே, திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப் புலியூர்க், கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே', 'வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும், தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும், மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண், டூனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காட்பட்ட உத்தமர்க்கே'—அப்பர். 'வானின் றிடிக் கிலென் மாகடல் பொங்கிலென், கானின்ற செந்தீக்கலந்துடன் வேகிலென், தானொன்றி மாருதஞ் சண்டம் அடிக்கிலென், நானொன்றி நாதனை நாடுவன் நானே'—திருமூலர்.

352. கலக்கு - நிலைகலங்கல். மீன்சுடர்-நட்சத்திரங்களும் சூரிய சந்திரர்களும்.

355. இருமைக்கு விளக்கம் மேலே பார்க்க.

361. இகலை - மாறுபாட்டை.

தெய்வச் சேய்களாம் சிறப்புப் பெற்றவர்
தண்மைத் தெய்வப் பெண்மை உடையவர்
பொய்ம்மை அறியார் புறஞ்சொல் தெரியார்
தீய ரிடத்திலும் நோய ரிடத்திலும்
பாவ ரிடத்திலும் பணிகள் செய்வர்
வழுக்கி வீழ்ந்தவர் வாழ்க்கை பண்பட
ஒழுக்கத் தொண்டுகள் பழுக்க ஆற்றுவர் ;
அவரே அந்தணர் அவரே முனிவர்
அவரே சித்தர் அவரே புத்தர்
அவரே பெரியர் அவரே தொண்டர்
அவரே இனியர் அவரே மனிதர் ;

சன்மார்க்க விளைவு

அன்னவர் நினைவும் அருள்மொழி செயலும்
அழியா என்றும் வழியே காட்டும் ;
அவ்வழி செவ்வழி அறவழி பொதுவழி
பற்பல நெறியாய்ப் பரந்த பெருவழி
சோதி மார்க்கம் ஆதிசன் மார்க்கம் ;
நின்று நடக்க ஒன்றி நடக்கப்
புலன்கள் குறும்பில் கலங்கல் மாய்ந்து
பழமை நீத்துப் புதுமை பெறுமே

---

363. சேய்களாம் – பிள்ளைகளாகும்.

371. புத்தர் - அஞ்ஞான உறக்கத்தினின்றும் மெய்ஞ்ஞானத்தில் விழித்து எழுந்தவர்.

374. மொழி – மொழியும். (மன மொழி செயல்கள்.)

377—378. பெருவழி சன்மார்க்கம் என்க.

379. அப் பெருவழியில் - அச் சன்மார்க்கத்தில் - நின்று நடக்க......

தோற்ற மெல்லாம் மாற்றம் உறுமே
ஏற்றத் தாழ்வின் ஊற்றே வற்றும்
ஏட்டுக் கல்வி ஊட்டும் இயற்கையை ;
ஒருத்தியும் ஒருவனும் கருத்தில் ஒன்ருய்க்
காதலில் மூழ்கி நீடு மகாரை
அளித்தளித் தன்பால் வளர்த்து வாழ்வர் ;
சினக்கனல் ஆறும் மனக்கண் திறக்கும்
அகத்தின் நோக்குச் செகத்தில் பெருகும்
ஒருமை, பன்மையில் மருவித் திகழும்
மதநிற மொழி இடம் விதவித மான
வெறிக்கும் போர்க்கும் பறித்தல் பாறும்

---

384. எட்டுக் கல்வி இயற்கையை ஊட்டும் என்க.

386. மகாரை - பிள்ளைகளை.

391. இடம் - ஊர் நாடு முதலியவற்றை.

391—392. பறித்தல் - பிடுங்கல் ; வலிந்து கவர்தல்; இரையாக்குதல். பாறும் - சிதறி அழியும். மதம் நிறம் மொழி நாடு முதலியவற்றை விதவிதமான வெறிகளுக்கும் போர்களுக்கும் (பறித்தல்) இரையாக்குதல் கூடாது. சன்மார்க்க உலகில் மதம் நிறம் மொழி நாடு முதலியன வெறிகளுக்கோ போர்களுக்கோ பறி ஆதல் - இரையாதல் - அழியும். ‘சாதிமதம் மரபுமதம் சார்புமதம் சாகச் சமயமதம் வழக்குமதம் சழக்குமதம் சாய, வாதமதம் பேதமதம் வட்டிமதம் வீழ மடங்கள்மதம் கோயில் மதம் மாயச், சூதுமதம் வேடமதம் சூழ்ச்சிமதம் குலையத் தொன்மைஅறம் அன்பழிக்குந் துயர்மதங்கள் தொலைய, ஆதி முடி வில்லாத அருட்சோதி தேவே அகிலமெலாஞ் சன்மார்க்கம் ஆர்த்தெழச்செய் யரசே’ என்றும், -‘மொழியாலும் நிறத்தாலும் நாட்டாலும் மற்ற முறையாலும் பிரிஉலகை முழு ஒருமைப் படுத்தும், வழியாதென் றறிஞர்பலர் வகைவகையே ஆய்ந்து வகுத்தனர்பல் சட்டதிட்டம் வாழ்வுபெற வில்லை,

அந்நிய எண்ணப் புன்மை நீங்கும்;
மக்க ளெல்லாம் ஒக்க லாவர்
மற்ற உயிர்களும் சுற்ற மாகும்
உலகம் ஒருமைக் குலமா யிலங்கும்;
திங்கள் மும்மழை எங்கும் பொழியும்
எவ்வித விளைவும் செவ்விதில் ஓங்கும்
அறத்தியல் வாணிபம் திறத்துடன் நடக்கும்
கற்பும் மெய்யும் பொற்புவி நிலைக்கும்;
அமைதி அன்புச் சமயம் பொருளாம்
அஹிம்சா தர்மம் ஆட்சி புரியும்
எதற்கும் உன்றன் இன்னருள் வேண்டும்;
அருளைப் பொழிக! அருளைப் பொழிக!
கடவுளே! கடவுளே! கண்ணொளி கடவுளே!

பழியேதும் அறியாத சன்மார்க்கம் ஒன்றே பாழ்பிரிவு நினைவறுத்துப் பரிந்தொருமை கூட்டும், அழியாத அன்புடைய அப்பாஅம் மார்க்கம் அவனியெலாம் பரவிநிற்க அருள்புரிவா யின்னே' என்றும் பொதுமை வேட்டல் என்னும் நூலில் பாடியுள்ளேன்.

394. ஒக்கல் — சுற்றத்தார்.

3·3·71

தமிழ்ப் பெரியார்

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுர்

அவர்கள் இயற்றிய கீழ்க்கண்ட நூல்கள் அடியில் கண்ட முகவரியில் கிடைக்கும்.

	ரூ
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	6
திருக்குறள் விரிவுரை (முதற் பகுதி - பாயிரம் - நான்கு அதிகாரம்)	6
,, (இரண்டாம் பகுதி - அறத்துப்பால் - ஆறு அதிகாரம்)	6
தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு	7
பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி ...	4
நாயன்மார் வரலாறு ...	5
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து ...	2
என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே ...	1
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் ...	0
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானரும் ...	0
சித்த மார்க்கம் ...	1
பொதுமை வேட்டல் ...	2
இருமையும் ஒருமையும் ...	0
முருகன் அருள் வேட்டல் ...	1
திருமால் அருள் வேட்டல் ...	1
கிறிஸ்து மொழிக் குறள் ...	1
சமரச தீபம் ...	0
சைவ சமய சாரம் ...	0
நினைப்பவர் மனம் ...	0
அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி ...	0
பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்ஸியமும் காந்தியமும் ...	1
சித்தந் திருந்தல் அல்லது செத்துப் பிறத்தல்	0

புனித நிலையம்

நூல் பதிப்பாளர், விற்பனையாளர்

18, தாமோதர் தெரு, கதீட்ரல் அஞ்சல், சென்னை